[2023] 14 ਐਸ. ਸੀ. ਆਰ. 777: 2023 ਆਈਐੱਨਐੱਸਸੀ 997

ਥਾਨੇਸਰ ਸਿੰਘ ਸੇਧੀ (ਡੀ) ਟੀ. ਆਰ. ਐਲ. ਆਰ. ਐਸ.

ਬਨਾਮ

ਭਾਰਤ ਅਤੇ ਓ. ਆਰ. ਐੱਸ. ਦਾ ਸੰਘ

(2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ No.5500) ਨਵੰਬਰ 09,2023

[ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ * ਅਤੇ ਅਹਸਾਨੁਦੀਨ ਅਮਾਨੁਲਾਹ, ਜੇ. ਜੇ.]

ਵਿਚਾਰ ਲਈ ਮੁੱਦਾ:

ਕਾਨੂਨ ਦੇ ਤਹਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਕਾਨੂਨ, 1974 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ, ਕੀ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮੈਨਿਪੂਲੇਟਰਾਂ (ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ) ਕਾਨੂਨ, 1976 ਦੇ ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਬ ਆਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਅਤਬਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਦਾਅਵਾ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਤਸਕਰ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਹੇਰਾਫੇਰੀ (ਜਾਇਦਾਦ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ) ਐਕਟ, 1976 ਸੈਕਸ਼ਨ 2 (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ-ਐਪਲੀਕੇਸ਼ਨ-ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਦੀ ਸੰਭਾਲ ਅਤੇ ਤਸਕਰੀ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਐਕਟ, 1974-ਐਸ. 3, 9, 12 – ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਯੂ/ਐੱਸ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। 3 ਰੱਦ/ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਗਿਆ, SAFEMA ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਜੇ ਕਾਇਮ ਰੱਖੀਆਂ ਜਾ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨਃ

ਆਯੋਜਿਤ ਕੀਤਾ ਗਿਆਃ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪਬੰਧਾਂ ਨੂੰ ਸਿਰਫ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ 'ਤੇ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ-ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦੱਸੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ-ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। 2(2)(ਅ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ-ਖੰਡ (i) ਤੋਂ (iv) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ-ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ

'ਤੇ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਇਹ ਯੂ/ਐੱਸ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ। 3, ਕੋਫੇਪੋਸਾ - ਐਸ. 9 ਅਤੇ ਐਸ. 12ਏ, ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ-ਜਿਵੇਂ ਕਿ, ਧਾਰਾ (i) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-ਧਾਰਾ (ii) ਵੀ ਓਨਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਿੰਨਾ ਨਾ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। 9, ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਹੁੰਦਾ। ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ 'ਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ' ਤੇ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ-ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (iii) ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ। 12ਏ, ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਲਈ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤੀ ਸੀ-ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ (iv) ਦੀ ਵੀ ਕੋਈ ਅਰਜ਼ੀ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ-ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਜ਼ਰੀਏ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਵੀ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਭਾਰਤ ਸਰਕਾਰ ਵੱਲੋਂ ਸੁਪਰੀਮ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਬਿਆਨ' ਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ-ਕਥਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। 2(2)(ਅ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ, ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕਥਿਤ ਗਿਣਤੀ 'ਤੇ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ-ਇਸ ਲਈ, ਸੰਪਤੀਆਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਨ ਵਾਲਾ ਵਿਵਾਦਪੂਰਨ ਫੈਸਲਾ। 7, ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਤੋਂ ਪੀੜ੍ਹਤ ਨਹੀਂ ਹੈ-ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962-ਗੋਲਡ (ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1968। [ਪੈਰਾ 1,22-22.4,23]

ਭਾਰਤ ਲਈ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਬਨਾਮ ਅਮਰਤਲਾਲ ਪ੍ਰਜਿਵੰਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ (1994) 5 ਐਸ. ਸੀ. ਸੀ 54: [1994] 1 ਪੂਰਕ. ਐੱਸ. ਸੀ. ਆਰ. 1-ਹਵਾਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

ਨਾਗਰਿਕ/ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਅਧਿਕਾਰ: ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5500 ਸਾਲ 2011
ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਵਿੱਚ 26.03.2010 ਦੀ ਤਾਰੀਖ ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ ਤੋਂ WP ਨੰਬਰ 1212 ਸਾਲ 1995 ਦੇ ਅਧੀਨ।

ਸਾਥ ਵਿੱਚ

ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 730 ਸਾਲ 2014

ਚਿਨਮੋਏ ਪ੍ਰਦੀਪ ਸ਼ਰਮਾ, ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ, ਕੁਮਾਰ ਅੰਕੁਰ, ਕਰਨ ਬਿੰਦਰਾ, ਬਿਪੁਲ ਕੇਡੀਆ, ਚਯਾਨ ਸਰਕਾਰ, ਅਨੁਪਮ ਪ੍ਰਕਾਸ਼, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਅੰਜੂ। ਕੇ. ਵਾਰਕੀ, ਸ਼ੈਲੇਂਦਰ ਕੁਮਾਰ, ਇਰਫਾਨ ਹਸੀਬ,

ਕ੍ਰਿਸ਼ਣਾਜਯੋਤੀ ਡੇਕਾ, ਰਿਸ਼ਭ ਮੁੰਜਾਲ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਮਹੇਸ਼ ਸ਼ਰਮਾ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਨੀਲਮ ਸਿੰਘ, ਸ਼੍ਰੀਮਤੀ ਪ੍ਰਿਯੰਸ਼ੀ ਭਾਟੀ, ਵਕੀਲ।

ਅਪੀਲ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ। ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਏ. ਐੱਸ. ਜੀ., ਮੁਕੇਸ਼ ਕੁਮਾਰ ਮਾਰੋਰੀਆ, ਪ੍ਰਸ਼ਾਂਤ ਰਾਵਤ, ਸਿਧਾਰਥ ਸਿਨਹਾ, ਐੱਸ. ਏ. ਹਸੀਬ, ਪ੍ਰਤਯੁਸ਼ ਸ਼੍ਰੀਵਾਸਤਵ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਅਨਿਰੁੱਧ ਪਾਂਡੇ, ਸਿਧਾਰਥ ਧਰਮਾਧਿਕਾਰੀ, ਭਾਰਤ ਬਾਗਲਾ, ਸੌਰਵ ਸਿੰਘ, ਆਦਿੱਤਿਆ ਕ੍ਰਿਸ਼ਨ, ਵਕੀਲ। ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲਿਆਂ ਲਈ।

ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਵਿਕਰਮ ਨਾਥ, ਜੇ.

1. ਇਹ ਦੋ ਅਪੀਲਾਂ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਤਰਫੋਂ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹੁਕਮਾਂ ਦੀ ਚੁਣੌਤੀ ਕਰਦੀਆਂ ਹਨ ਜੋ ਇਕੋ ਜਾਂ ਸਮਾਨ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਆਧਾਰ 'ਤੇ ਹਨ, ਇਸ ਲਈ ਇਹਨਾਂ ਨੂੰ ਇਕੱਠੇ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਸਾਂਝੇ ਹੁਕਮ ਦੁਆਰਾ ਫੈਸਲਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਰਿਹਾ ਹੈ। ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5500 ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 26.03.2010 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਰਾਇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ (ਨਾਗਰਿਕ) ਨੰਬਰ 1212 ਸਾਲ 1995 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਜੋ ਕਿ ਸਮੱਗਲਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਮੈਨਿਪੂਲੇਟਰਾਂ (ਸੰਪਤੀ ਦੇ ਰਿਪੋਰਟ) ਕਾਨੂਨ, 1976 ਦੇ ਧਾਰਾ 7 ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੀ। ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 730 ਸਾਲ 2014 ਵਿੱਚ, ਚੁਣੌਤੀ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਜੋ ਬੰਬਈ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਵੱਲੋਂ 03/17.12.2012 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਵੀ ਰਾਇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੰਬਰ 3878 ਸਾਲ 2011 ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਦਿਆਂ SAFEMA ਦੇ ਅਧੀਨ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੀ ਜ਼ਬਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ।

2. ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ, ਦੋਵੇਂ ਕੇਸਾਂ ਵਿੱਚ ਮੁੱਖ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੇ ਤਹਤ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਸੁਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਸਮੱਗਲਿੰਗ ਸਰਗਰਮੀਆਂ ਦੀ ਰੋਕਥਾਮ ਕਾਨੂਨ, 1974 ਦੇ ਧਾਰਾ 3 ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਰੱਦ ਜਾਂ ਵਾਪਸ ਲੈ ਲਿਆ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ SAFEMA ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਬ ਆਯੋਗ ਅਤੇ ਬੇਅਤਬਾਰ ਹੋਣਗੀਆਂ। ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5500 ਸਾਲ 2011 ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਵਾਧੂ ਕਾਰਨ ਇਹ ਵੀ ਸੀ ਕਿ ਮੂਲ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਕਸਟਮਜ਼ ਐਕਟ, 1962 ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਫੌਜਦਾਰੀ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲੈਂਟ ਨੂੰ ਮੋਹਰੇ ਲਾਈਂ ਖ਼ਿਲਾਫ਼ ਅਜਹੀ ਸਬੂਤ ਨਾ ਹੋਣ ਦੇ ਕਾਰਨ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਸ ਨਾਲ SAFEMA ਅਧੀਨ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਬੇਅਤਬਾਰ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

3. ਸੁਰੁਆਤ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲੈਂਟ ਦੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਕਾਫੀ ਆਕਰਸ਼ਕ ਅਤੇ ਬਲਸ਼ਾਲੀ ਲੱਗਦੇ ਹਨ, ਪਰ ਜਦੋਂ ਕੇਸ ਦੇ ਤੱਥ ਅਤੇ ਕਾਨੂੰਨ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕੀਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, ਤਾਂ ਸਾਨੂੰ ਪੱਕਾ ਵਿਸ਼ਵਾਸ ਹੈ ਕਿ ਇਹ ਤਰਕ ਨਾਕਾਮ ਰਹਿਣਗੇ ਜਿਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾ ਅਪੀਲਾਂ ਦੀ ਰੱਦਗੀ ਵਿੱਚ ਨਿਕਲਦਾ ਹੈ।

4. ਸੰਖੇਪ ਲਈ, ਅਸੀਂ ਨਾਗਰਿਕ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 5500 ਸਾਲ 2011 ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਦੁਹਰਾਉਂਦੇ ਹਾਂ ਅਤੇ ਹੋਰ ਫੌਜਦਾਰੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 730 ਸਾਲ 2014 ਵਿੱਚ ਤੱਥਾਂ ਦਾ ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕਰਾਂਗੇ।

5. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਹਿਰਾਸਤ ਵਿੱਚ ਰੱਖਣ ਲਈ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 3 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 02.01.1978 ਉੱਤੇ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਮਿਤੀ 12.01.1978 ਦੀ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਨੂੰ ਉਚਿਤ ਅਧਿਕਾਰੀ ਦੁਆਰਾ 15.02.1978 ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਸੀ. ਆਰ. ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 1978 ਦਾ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. ਨੰਬਰ 6 ਜਿਸ ਨੂੰ ਮਿਤੀ 25.09.1978 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਬੋਲਣ ਵਾਲੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦਾ ਇਹ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ. ਆਰ. ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰਦਾ ਹੈ। 1978 ਦੀ W.P.No.6 ਨੂੰ ਅੱਗੇ ਨਹੀਂ ਲਿਜਾਇਆ ਗਿਆ ਅਤੇ ਅੰਤਿਮ ਬਣ ਗਿਆ।

6. ਹਾਲਾਂਕਿ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਪਤਨੀ ਨੇ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਭਾਰਤ ਦੇ ਸੰਵਿਧਾਨ ਦੀ ਧਾਰਾ 32 ਦੇ ਤਹਿਤ 04.10.1978 'ਤੇ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਜੋ ਕਿ 1978 ਦੇ W.P.No.4446 ਵਜੋਂ ਰਜਿਸਟਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ, 02.01.1978 ਮਿਤੀ ਦੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹੋਰ ਸਹਾਇਕ ਰਾਹਤ ਦੇ ਨਾਲ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਇਸ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦੇ ਸਮੂਹ ਨਾਲ ਜੋੜਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਅੰਤ ਵਿੱਚ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਵਾਪਸ ਲਏ ਜਾਣ ਦੇ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ 'ਤੇ ਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲਿਆ ਜਾਵੇਗਾ ਅਤੇ ਨਜ਼ਰਬੰਦਾਂ' ਤੇ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਅਤੇ ਹੋਰ ਵੀ ਸ਼ਾਮਲ ਸਨ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਵਚਨ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ 09.11.1978 ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼, ਇਸ ਦੀ ਵੈਧਤਾ ਅਤੇ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦੇਣ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਅਧਿਆਇ ਨੂੰ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੰਦਾ ਹੈ।

7. ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 6 ਦੇ ਤਹਿਤ ਅਥਾਰਿਟੀ ਨੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਆਮਦਨ, ਕਮਾਈ ਜਾਂ ਸੰਪਤੀਆਂ ਦੇ ਸਰੋਤਾਂ ਦਾ ਖੁਲਾਸਾ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਿਸ ਤੋਂ ਉਸ ਨੇ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕੀਤਾ:

i) ਹਾਊਸ No.2/32 ਏ, ਪੰਜਾਬੀ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ;

(ii) ਮੈਸਰਜ਼ ਅਪਸਰਾ ਹੋਟਲ, ਆਰੀਆ ਸਮਾਜ ਰੋਡ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ; ਅਤੇ

(iii) ਬੈਂਕ ਆਫ ਇੰਡੀਆ, ਕਰੋਲ ਬਾਗ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਕੋਲ ਜਮ੍ਹਾਂ ਰਕਮ।

8. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੁਆਰਾ 21.03.1981 ਉੱਤੇ ਉਪਰੋਕਤ ਕਾਰਨ ਦੱਸੋ ਨੋਟਿਸ ਦਾ ਜਵਾਬ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਜਵਾਬ 'ਤੇ ਵਿਚਾਰ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਉਸ ਨੂੰ ਸੁਣਵਾਈ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦੇਣ ਲਈ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 7 (1) ਦੇ ਤਹਿਤ' ਆਈ. ਡੀ. 1 'ਮਿਤੀ ਦਾ ਨੋਟਿਸ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਅਧੀਨ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 16.09.1983 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਇਸ ਦੀ ਧਾਰਾ 7 ਤਹਿਤ ਸੰਪਤੀਆਂ ਜ਼ਬਤ ਕਰ ਲਈਆਂ ਹਨ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 07.10.1983 ਉੱਤੇ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ।

9. ਇਸ ਦੇ ਨਾਲ ਹੀ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ 1983 ਦੇ ਡਬਲਿਊ. ਪੀ. (ਸਿਵਲ) ਨੂੰ ਵੀ ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ 'ਆਈ. ਡੀ. 1' 'ਤੇ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸ ਨੇ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਅਤੇ ਇਸ ਐਕਟ ਤਹਿਤ ਸ਼ੁਰੂ ਕੀਤੀ ਗਈ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਵੀ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਸੀ। ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਲੰਬਿਤ ਹੋਣ ਦੌਰਾਨ, ਦਿੱਲੀ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਅਧੀਨ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਅੱਗੇ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ 'ਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਦਿੱਤੀ ਸੀ।

10. ਇਸ ਦੌਰਾਨ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਵੱਖ-ਵੱਖ ਹਾਈ ਕੋਰਟਾਂ ਅੱਗੇ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਅਜਿਹੇ ਸਾਰੇ ਲੰਬਿਤ ਮਾਮਲਿਆਂ ਨੂੰ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਤਬਦੀਲ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਸਿਰਲੇਖ ਅਟਾਰਨੀ ਜਨਰਲ ਸੀ। ਭਾਰਤ ਬਨਾਮ ਅਮਰਤਲਾਲ ਪ੍ਰਜਿਵੰਦਾਸ ਅਤੇ ਹੋਰ ਇਸ ਸਮੂਹ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਦਾ ਫੈਸਲਾ ਮਿਤੀ 12.05.1994 ਦੇ ਫੈਸਲੇ ਰਾਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਅਧਿਕਾਰਾਂ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ, ਜਿੱਥੇ ਅਪੀਲਾਂ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲਾਂ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਲੰਬਿਤ ਸਨ, ਨੂੰ ਨਿਪਟਾਉਣ ਅਤੇ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਗੁਣਾਂ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਫੈਸਲਾ ਲੈਣ ਦਾ ਨਿਰਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

11.ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਨੇ 02.03.1995 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ 16.09.1983 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸੰਪਤੀ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਹੀ ਠਹਿਰਾਇਆ। ਅਪੀਲਟੀ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਦਿੱਲੀ ਦੀ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ W.P.(C) ਨੰਬਰ 1212 ਸਾਲ 1995 ਦੁਆਰਾ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ। ਰਾਇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਦਰਮਿਆਨ, 06.04.1995 ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੁਆਰਾ 02.03.1995 ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਆਦੇਸ਼ ਰੋਕਣ ਵਾਲਾ ਇੱਕ ਅੰਤਰਿਮ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਸੀ। ਉੱਪਰੋਕਤ ਰਾਇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ 26.03.2010 ਨੂੰ ਫੈਸਲੇ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਜੋ ਕਿ ਇਸ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਚੁਣੌਤੀ ਦਾ ਵਿਸ਼ਾ ਹੈ।

12.1962 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨ ਅਧੀਨ ਦਰਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨਾਲ ਸੰਬੰਧਤ ਦੋ ਵਾਧੂ ਤੱਥਾਂ ਨੂੰ ਵੀ ਇਥੇ ਨੋਟ ਕਰਨਾ ਜਰੂਰੀ ਹੈ ਤਾਂ ਜੋ ਤੱਥਾਂ ਦੇ ਸਨੇਪਸ਼ਾਟ ਨੂੰ ਪੂਰਾ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕੇ।

13. ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਬਿਆਨ ਦਿੱਤੇ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮੁਕੱਦਮਾ ਚਲਾਉਣ ਲਈ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ 1978 ਦੀ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਵਿੱਚ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਵਿੱਚ ਦਰਜ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਇਹ ਬਿਆਨ ਐਕਟ 1962 ਦੀ ਧਾਰਾ 135 (1) (ਬੀ) ਅਤੇ ਗੋਲਡ (ਕੰਟਰੋਲ) ਐਕਟ, 1968 ਦੀ ਧਾਰਾ 85 ਤਹਿਤ ਦਾਇਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਵਧੀਕ ਮੁੱਖ ਮੈਟਰੋਪੋਲੀਟਨ ਮੈਜਿਸਟਰੇਟ, ਨਵੀਂ ਦਿੱਲੀ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਅਤੇ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦੀ ਕਾਰਵਾਈ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਕਥਿਤ ਬਰਖਾਸਤਗੀ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ, ਕਸਟਮ ਅਧਿਕਾਰੀਆਂ ਨੇ ਮਿਤੀ 1 ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਰਾਹੀਂ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵਿਰੁੱਧ ਐਕਟ 1962 ਅਤੇ ਐਕਟ 1968 ਦੇ ਤਹਿਤ ਲਗਾਏ ਗਏ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ।

14. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ 2014 ਦੀ ਅਪਰਾਧਿਕ ਅਪੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਸੰਖੇਪ ਵਿੱਚ ਤੱਥ ਇਹ ਹਨ ਕਿ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਟ੍ਰਿਬਿਊਨਲ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਜਿਸ ਨੇ ਮਿਤੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਦੁਖੀ ਹੋ ਕੇ, ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਸੀ. ਆਰ. ਐੱਲ. ਕੋਲ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ। 2002 ਦਾ ਡਬਲਯੂ. ਪੀ. No.1260 ਜਿਸ ਨੂੰ 25.11.2002 ਅਤੇ ਐਸ. ਐਲ. ਪੀ. (ਸੀ. ਆਰ. ਐਲ.) ਉੱਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਦਾਇਰ 2002 ਦੇ No.5558 ਨੂੰ ਵੀ 09.01.2003 ਉੱਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਬੰਬਈ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਵਿੱਚ 2011 ਦੀ ਇੱਕ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾਇਰ ਕੀਤੀ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਉਸੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਇਸ ਆਧਾਰ ਉੱਤੇ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ ਕਿ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਾਅਦ ਵਿੱਚ ਡਾਇਰੈਕਟਰ (ਕੋਫੇਪੋਸਾ) ਦੁਆਰਾ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਤਹਿਤ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਨਵੇਂ ਸਿਰੇ ਤੋਂ ਚੁਣੌਤੀ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬੰਬੇ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਨੇ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਅਤੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਪਹਿਲਾਂ ਦੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਖਾਰਜ ਹੋ ਜਾਣ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸੇ ਰਾਹਤ ਲਈ ਕੋਈ ਦੂਜੀ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

15. ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਤੱਥਾਂ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਵੱਲੋਂ ਪੇਸ਼ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਵਕੀਲ ਨੇ ਜ਼ੋਰਦਾਰ ਢੰਗ ਨਾਲ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਤਹਿਤ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਅਤੇ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਦੀ ਜ਼ਰੂਰਤ ਹੈ ਕਿਉਂਕਿ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਲਈ ਸੀ. ਓ. ਐੱਫ. ਈ. ਪੀ. ਓ. ਐੱਸ. ਏ. ਤਹਿਤ ਕਾਰਵਾਈ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਹੈ ਅਤੇ 2011 ਦੀ ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ (ਆਈ. ਡੀ. 1) ਵਿੱਚ ਵੀ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪਰਾਧਿਕ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਵੀ ਬੰਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਬਰਖਾਸਤ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਐਕਟ 1962 ਅਤੇ ਐਕਟ 1968 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨਾ ਵੀ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

16. ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੇ ਜਾਣੇ-ਪਛਾਣੇ ਵਕੀਲ ਨੇ ਉਸ ਦੀਆਂ ਦਲੀਲਾਂ ਦਾ ਸਮਰਥਨ ਕਰਨ ਲਈ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੀ ਧਾਰਾ 2 (2) (ਬੀ) 'ਤੇ ਪੂਰਾ ਭਰੋਸਾ ਜਤਾਇਆ ਸੀ ਕਿ ਇੱਕ ਵਾਰ ਸੀ. ਓ. ਐੱਫ. ਈ. ਪੀ. ਓ. ਐੱਸ. ਏ. ਅਧੀਨ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਤਾਂ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਅਧੀਨ ਕਾਰਵਾਈ ਨੂੰ ਕਾਇਮ ਨਹੀਂ ਰੱਖਿਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਸੀ। ਪੇਸ਼ਕਾਰੀ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਸਿਰਫ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਇੱਕ ਵਾਰ ਜਦੋਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਕਿਸੇ ਵੀ ਕਾਰਨ ਕਰਕੇ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਤਾਂ ਅਜਿਹੇ ਵਿਅਕਤੀ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਕੋਈ ਆਦੇਸ਼ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ, ਸੇਫੇਮਾ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦਾ।

17. ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ, ਸ਼੍ਰੀ ਵਿਕਰਮਜੀਤ ਬੈਨਰਜੀ, ਸਿੱਖਿਆ ਪ੍ਰਾਪਤ ਅਤਿਰਿਕਤ ਸੋਲਿਸੀਟਰ ਜਨਰਲ ਨੇ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ ਅਪੀਲੈਂਟ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਤਰਕ ਗਲਤ ਹਨ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ, SAFEMA ਦੇ ਤਹਤ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਖਿਲਾਫ਼ ਲਾਗੂ ਕੀਤੇ ਜਾ ਸਕਦੇ ਹਨ ਜਿਸਦੇ ਖਿਲਾਫ COFEPOSA ਦੇ ਤਹਤ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ, ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਧਾਰਾ 2(2)(b) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਛੂਟ ਦੇ ਬਰਕਸ। ਜਦ ਤੱਕ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੇ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕੋਈ ਵੀ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਮੌਜੂਦਾ ਅਪੀਲੈਂਟ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਾ ਹੋਵੇ, ਅਪੀਲੈਂਟ ਇਸਦੇ ਲਾਭ ਤੋਂ ਨਹੀਂ ਲੈ ਸਕਦਾ। ਸਿਰਫ ਉਹਨਾਂ ਸਥਿਤੀਆਂ ਅਤੇ ਕਾਰਨਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਜਿੱਥੇ ਰੋਕਣ ਦੀ ਰੱਦੀ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੇ ਅਧੀਨ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ, SAFEMA ਉਸ ਵਿਅਕਤੀ ਉੱਤੇ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗਾ ਜਿਸ ਖਿਲਾਫ COFEPOSA ਦੇ ਤਹਤ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

18.ਸ਼੍ਰੀ ਬੈਨਰਜੀ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਦਰਸਾਇਆ ਕਿ 1962 ਅਤੇ 1968 ਦੇ ਕਾਨੂੰਨਾਂ ਦੇ ਤਹਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਅਤੇ ਸ਼ਿਕਾਇਤਾਂ ਅਤੇ ਸਜ਼ਾ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਦੇ ਤਹਤ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਵੀ ਅਪੀਲੈਂਟ ਲਈ ਕਿਸੇ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋਣਗੇ ਕਿਉਂਕਿ ਅਪੀਲੈਂਟ SAFEMA ਦੇ ਤਹਤ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆਵਾਂ ਲਈ ਜ਼ਿਮੇਵਾਰ ਰਹੇਗਾ ਕਿਉਂਕਿ

COFEPOSA ਦੇ ਤਹਤ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਸੀ ਜਿਸ ਦੇ ਖਿਲਾਫ ਬਿਆਨ ਦੀ ਅਪੀਲ ਖਾਰਿਜ ਕੀਤੀ ਗਈ ਸੀ ਅਤੇ ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਰਾਇਤ ਪਟੀਸ਼ਨ ਨੂੰ ਮਰਿਆਦਤਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਉੱਚ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਅੰਤਿਮਤਾ ਨੂੰ ਪਹੁੰਚ ਗਿਆ ਸੀ। ਰੋਕਣ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੀ ਕਿਸੇ ਵੀ ਬਾਅਦ ਦੀ ਵਾਪਸੀ ਜਾਂ ਰੱਦੀ, ਜੋ ਕਿ SAFEMA ਦੇ ਧਾਰਾ 2(2)(b) ਦੇ ਪ੍ਰੋਵਿਸੋ ਦੇ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਵਿੱਚੋਂ ਕਿਸੇ ਨਾਲ ਸਾਂਝੀ ਨਹੀਂ ਹੈ, ਅਪੀਲੈਂਟ ਲਈ ਮਦਦਗਾਰ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੀ ਕਿ ਜੇਕਰ ਇੱਕ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਤਾਂ SAFEMA ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਰਹਿਣਗੇ।

19. ਮੁੱਖ ਤੌਰ ਉੱਤੇ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਦਲੀਲ ਦੋ-ਪੱਖੀ ਹੈਃ ਪਹਿਲਾ, ਲਾਭ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਦੂਜਾ, ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਅਤੇ ਐਕਟ 1962 ਅਤੇ ਐਕਟ 1968 ਤਹਿਤ ਜੁਰਮਾਨੇ ਨੂੰ ਵਾਪਸ ਲੈਣ ਤੋਂ ਪ੍ਰਾਪਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ।

20. ਜਿੱਥੋਂ ਤੱਕ ਦੂਜੀ ਦਲੀਲ ਦਾ ਸਬੰਧ ਹੈ, ਇਸ ਦੀ ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਅਧੀਨ ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਅਤੇ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਦੀ ਲਾਗੂਤਾ ਜਾਂ ਗੈਰ-ਲਾਗੂਤਾ ਨਾਲ ਕੋਈ ਸਾਰਥਕਤਾ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਇਹ ਐਕਟ 1962 ਅਤੇ ਐਕਟ 1968 ਦੀਆਂ ਧਾਰਾਵਾਂ ਤਹਿਤ ਸੁਤੰਤਰ ਕਾਰਵਾਈਆਂ ਸਨ।

21. ਹੁਣ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਤਹਿਤ ਪਾਸ ਕੀਤੇ ਗਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰਨ ਨਾਲ ਸਬੰਧਤ ਪਹਿਲੀ ਦਲੀਲ ਵੱਲ ਆਉਂਦੇ ਹਾਂ। ਐੱਸ. ਏ. ਐੱਫ. ਈ. ਐੱਮ. ਏ. ਨੂੰ ਤਸਕਰਾਂ ਅਤੇ ਵਿਦੇਸ਼ੀ ਮੁਦਰਾ ਵਿੱਚ ਹੇਰਾਫੇਰੀ ਕਰਨ ਵਾਲਿਆਂ ਦੀਆਂ ਗੈਰ ਕਾਨੂੰਨੀ ਢੰਗ ਨਾਲ ਹਾਸਲ ਕੀਤੀਆਂ ਜਾਇਦਾਦਾਂ ਨੂੰ ਜ਼ਬਤ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਜਾਂ ਇਸ ਨਾਲ ਜੁੜੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਲਈ ਲਾਗੂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿਉਂਕਿ ਅਜਿਹੀਆਂ ਗਤੀਵਿਧੀਆਂ ਦਾ ਰਾਸ਼ਟਰੀ ਅਰਥਵਿਵਸਥਾ 'ਤੇ ਨੁਕਸਾਨਦੇਹ ਪ੍ਰਭਾਵ ਪੈ ਰਿਹਾ ਸੀ। ਸੈਕਸ਼ਨ 2 ਵਿੱਚ ਐਕਟ ਦੇ ਉਪ-ਸੈਕਸ਼ਨ (2) ਵਿੱਚ ਦਰਸਾਏ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀਆਂ ਨੂੰ ਹੀ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਦੀ ਵਿਵਸਥਾ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ। ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) (ਬੀ) ਦੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਸਬੰਧ ਵਿੱਚ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਇਹ ਐਕਟ ਉਸ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਦਰਸਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਧਾਰਾਵਾਂ ਦੇ ਅਧੀਨ ਲਾਗੂ ਹੋਵੇਗਾ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਉਦੇਸ਼ਾਂ ਲਈ, ਸਬੰਧਤ ਪ੍ਰਬੰਧ ਧਾਰਾ 2 (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਤੱਕ ਸੀਮਤ ਹਨ। ਇਸੇ ਤਰ੍ਹਾਂ ਹੇਠ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈਃ

"ਧਾਰਾ 2. ਲਾਗੂ ਹੋਣਾ।-

xx xx xx

(2) ਸਬ-ਧਾਰਾ (1) ਵਿੱਚ ਜ਼ਿਕਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਵਿਅਕਤੀ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਹਨ, ਉਦਾਹਰਨ ਲਈ:

xx xx xx

(b) ਹਰ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸਦੇ ਖਿਲਾਫ ਰੋਕਣ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ COFEPOSA ਦੇ ਤਹਤ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਗਿਆ

ਹੈ (1974 ਦਾ ਕਾਨੂੰਨ 52) ਬਿਨਾ ਸਹੂਲਤ ਦੇ ਕਿ-

((i) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਜਾਂ ਧਾਰਾ 12 ਏ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਪ੍ਰਾਪਤ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਨੂੰ ਹਵਾਲਾ ਦੇਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

((2) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼, ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦੇ ਹਨ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਇਸ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (3), ਜਾਂ ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ, ਸੈਕਸ਼ਨ 9 ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (2) ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ, ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦਾ; ਜਾਂ

((3) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਅਜਿਹਾ ਆਦੇਸ਼, ਜੋ ਕਿ ਇੱਕ ਆਦੇਸ਼ ਹੈ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕਥਿਤ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12ਏ ਦਾ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੁੰਦਾ ਹੈ, ਨੂੰ ਸਮੇਂ ਦੀ ਮਿਆਦ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਜਾਂ ਪਹਿਲੇ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ। ਸੈਕਸ਼ਨ 8 ਦੇ ਤਹਿਤ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਦੇ ਨਾਲ ਪੜ੍ਹੀ ਗਈ ਉਸ ਐਕਟ ਦੀ ਧਾਰਾ 12 ਏ ਦੀ ਉਪ-ਧਾਰਾ (6); ਜਾਂ

((iv) ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਅਜਿਹੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ।

22. ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਗਏ ਪ੍ਰਬੰਧ ਦੇ ਨਿਰੀਖਣ ਤੋਂ ਇਹ ਸਪੱਸ਼ਟ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉੱਪਰ ਦਿੱਤੇ ਖੰਡਾਂ (i) ਤੋਂ (iv) ਵਿੱਚ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ ਚਾਰ ਸੰਕਟਕਾਲੀ ਸਥਿਤੀਆਂ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਹਰੇਕ ਵਿਅਕਤੀ ਜਿਸ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੇ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਪਾਸ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ, ਸੇਫੇਮਾ ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ। ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਇੱਕ ਸਵੀਕਾਰਯੋਗ ਸਥਿਤੀ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਤਹਿਤ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22.2. ਖੰਡ (2) ਉਦੋਂ ਤੱਕ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਜਦੋਂ ਤੱਕ ਨਾ ਤਾਂ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦਾ ਆਦੇਸ਼ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ ਜਿਸ ਉੱਤੇ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 9 ਦੇ ਪ੍ਰਬੰਧ ਲਾਗੂ ਹੋਣਗੇ ਅਤੇ ਨਾ ਹੀ ਸਲਾਹਕਾਰ ਬੋਰਡ ਦੀ ਰਿਪੋਰਟ ਉੱਤੇ ਸਮੀਖਿਆ ਦੇ ਅਧਾਰ ਉੱਤੇ ਸਮਾਂ ਖਤਮ ਹੋਣ ਤੋਂ ਪਹਿਲਾਂ ਇਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ।

22.3. ਇਸ ਤੋਂ ਇਲਾਵਾ, ਧਾਰਾ (iii) ਵੀ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ ਕਿਉਂਕਿ ਕੋਫੇਪੋਸਾ ਦੀ ਧਾਰਾ 12ਏ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਸੀ।

22.4. ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਹਿਰਾਸਤ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਸਮਰੱਥ ਅਧਿਕਾਰ ਖੇਤਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਰੱਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਲਈ, ਧਾਰਾ (iv) ਲਾਗੂ ਨਹੀਂ ਹੋਵੇਗੀ।

23. ਇਸ ਦੇ ਉਲਟ, ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਮੌਜੂਦਾ ਮਾਮਲੇ ਵਿੱਚ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੇ ਇੱਕ ਨੁਮਾਇੰਦਗੀ ਕੀਤੀ ਸੀ ਜਿਸ ਨੂੰ ਰੱਦ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਸ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਇੱਕ ਰਿੱਟ ਪਟੀਸ਼ਨ ਦਾ ਤਰੀਕਾ ਜਿਸ ਨੂੰ ਵੀ ਨਜ਼ਰਬੰਦੀ ਦੇ ਆਦੇਸ਼ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਣ ਵਾਲੇ ਵਿਸਤ੍ਰਿਤ ਆਦੇਸ਼ ਦੁਆਰਾ ਯੋਗਤਾ ਦੇ ਅਧਾਰ 'ਤੇ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਇਹ ਰੱਦ ਕਰਨਾ ਹਾਲਾਂਕਿ ਸੰਬੰਧਤ ਕਾਨੂੰਨ ਤਹਿਤ ਸ਼ਿਕਾਇਤ ਦਰਜ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਅਦਾਲਤ ਅੱਗੇ ਭਾਰਤ ਸੰਘ ਵੱਲੋਂ ਦਿੱਤੇ ਗਏ ਇੱਕ ਬਿਆਨ ਉੱਤੇ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਕਥਿਤ ਰੱਦ ਕਰਨ ਬਾਰੇ ਧਾਰਾ 2 (2) (ਬੀ) ਅਤੇ ਇਸ ਦੇ ਪ੍ਰਾਵਧਾਨ ਦੇ ਤਹਿਤ ਵਿਚਾਰ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਲਈ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਨੂੰ ਕੋਈ ਲਾਭ ਨਹੀਂ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਇਸ ਲਈ, ਸਾਡੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਇਤਰਾਜ਼ਯੋਗ ਫੈਸਲੇ ਵਿੱਚ ਦਖਲਅੰਦਾਜ਼ੀ ਦੀ ਗਰੰਟੀ ਦੇਣ ਵਾਲੀ ਕੋਈ ਕਮਜ਼ੋਰੀ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਅਪੀਲਾਂ ਵਿੱਚ ਯੋਗਤਾ ਦੀ ਘਾਟ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਅਨੁਸਾਰ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ।

24. ਲੰਬਿਤ ਅਰਜ਼ੀਆਂ, ਜੇ ਕੋਈ ਹਨ, ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਕਰ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਸਿਰਲੇਖ ਹੇਠ ਲਿਖੇ ਦੁਆਰਾ ਤਿਆਰ ਕੀਤੇ ਗਏ ਹਨਃ ਦਿਵਿਆ ਪਾਂਡੇ ਕੇਸ ਦਾ ਨਤੀਜਾਃ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਖਾਰਜ ਕਰ ਦਿੱਤੀਆਂ ਗਈਆਂ।

ਡਿਸਕਲੇਮਰ ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਨਿਆ ਨਿਰਣਾਂ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਬਾਜ਼ਾਂ ਲਈ ਉਹਨਾਂ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਹਾਰਕ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵਾਂ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦਾ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਣ ਪ੍ਰਮਾਣਿਕ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਮਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ।

Tarun Mehra

Advocate